

F. t. l. vedr. krænkelse af immaterialrettigheder m.v.

fikationer og om fastsættelse af vederlag som for skøns mænd. Behovet for sagkyndig bistand vil efter udvalgets opfattelse formentlig typisk opstå i de tilfælde, hvor undersøgelsen er rettet mod regnskaber mv. eller mod materiale, der er lagret i computere. Den typiske sagkyndige vil derfor være en revisor eller en edb-kyndig. Hvis en uvildig sagkyndig har medvirket, skal denne – efter retningslinier fastsat af fogedretten – udfærdige en beskrivelse af sin undersøgelse og dennes resultater.

Det beslaglagte eller kopierede materiale opbevares af fogedretten eller den, retten bemyndiger hertil. Udvalget anfører, at det sikrede materiale som udgangspunkt skal være tilgængeligt for parterne, og materialet eller kopier heraf bør som udgangspunkt kunne udleveres til parterne. Der kan dog være tilfælde, hvor fogedretten bør have mulighed for at begrænse adgangen til materialet. Hvis der f.eks. hos rekvisitus er beslaglagt eller taget kopi af regnskabsmateriale, som indeholder oplysninger om andre forhold og ikke kun om de formodede krænkelse, bør fogeden nægte rekvirenten adgang til selve materialet. I et sådant tilfælde foreslår udvalget, at man normalt må gå frem på den måde, at det overlades til en uvildig sagkyndig at gennemgå regnskabsmaterialet med henblik på heraf at uddrage de oplysninger, som er relevante for vurderingen af, hvorvidt og i hvilket omfang krænkelse af rekvirentens rettigheder har fundet sted. Tilsvarende gælder, hvis der er taget kopi af alle oplysninger på rekvisiti computer.

Udvalget anfører, at udlevering af materiale til rekvirenten normalt bør afvente udfaldet af et eventuelt kæremål vedrørende selve afgørelsen om undersøgelse, selv om dette kæremål ikke er tillagt opsættende virkning. Har rekvisitus ikke været til stede under undersøgelsen, bør fogedretten ligeledes i almindelighed afvente udløbet af fristen for genoptagelse af forretningen, før materiale udleveres til rekvirenten.

Udgifterne ved undersøgelsens gennemførelse, herunder udgifterne til sagkyndig bistand og til opbevaring af beslaglagte genstande mv., må foreløbigt afholdes af rekvirenten, jf. herved princippet i retsplejelovens § 343, stk. 2, og udvalget foreslår, at fogedretten kan bestemme, at rekvirenten skal stille sikkerhed herfor. Hvis det senere under en krænkelse fastslås, at rekvisitus er erstatningsansvarlig for krænkelse af rekvirentens rettigheder, må rekvisitus som udgangspunkt tillige godtgøre rekvirenten dennes rimelige udgifter i forbindelse med undersøgelsen. Vedrørende den situation, at den af rekvirenten påberåbte ret viser sig ikke at bestå, henvises til bemærkningerne nedenfor i pkt. 5.10.

Udvalget har overvejet, hvorvidt rekvirenten eller dennes repræsentant bør have adgang til at være til stede under undersøgelsen med henblik på at bistå fogedretten med oplysninger, identifikation af produkter og lignende. Udvalget anfører, at en sådan adgang vil være hensigtsmæssig med henblik på en fyldestgørende gennemførelse af undersøgelsen, og at den i de fleste tilfælde vil være uden væsentlige betænkeligheder. Udvalget lægger herved bl.a. vægt på, at der ikke skal kunne foretages undersøgelse med henblik på at konstatere, om produktionsprocesser eller -udstyr krænker patenter mv., og at der i de tilfælde, som reglerne i første række tager sigte på i praksis – salg af piratkopierede og varemærkeforfalskede varer og ulovlig intern anvendelse af edb-programmer – i reglen hverken vil være større risiko for uberettiget afsløring af erhvervshemmeligheder eller være tale om et konkurrenceforhold mellem parterne.

På denne baggrund har den overvejende opfattelse i udvalget været, at lovens udgangspunkt bør være, at rekvirenten eller dennes repræsentant har ret til at være til stede under undersøgelsen. Der skal imidlertid kun være tale om en adgang til at være til stede i det nævnte øjemed, dvs. med henblik på at bistå fogedretten med oplysninger, identifikation af produkter og lignende. Rekvirenten eller dennes repræsentant bør ikke have adgang til selvstændigt at foretage undersøgelser, medmindre rekvisitus og fogedretten giver samtykke hertil. Reglen bør efter udvalgets opfattelse endvidere udformes således, at fogedretten i det omfang, der er behov herfor, kan fastsætte begrænsninger i eller helt afskære rekvirenten eller dennes repræsentant adgang til at være til stede. Retten vil eksempelvis kunne bestemme, at rekvirenten eller dennes repræsentant skal opholde sig i et bestemt lokale eller ikke må få adgang til bestemte lokaler. Er rekvisitus en egentlig produktionsvirksomhed, bør rekvirenten eller dennes repræsentant i reglen ikke have adgang til de lokaler, produktionen foregår i, medmindre rekvisitus samtykker heri. Navnlig i de situationer, hvor rekvirenten og rekvisitus er konkurrerende producenter, kan der foreligge så tungtvejende hensyn til beskyttelsen af rekvisiti erhvervshemmeligheder mv., at fogedretten helt bør afskære rekvirenten eller dennes repræsentant fra at være til stede under undersøgelsen.

Det er udvalgets opfattelse, at formålet med reglerne om bevissikring ikke vil kunne opnås, medmindre der bliver en mulighed for at gennemføre undersøgelsen tvangsmæssigt. Udvalget anfører derfor, at fogedretten i det omfang, det må anses for nødvendigt for at gennemføre undersøgelsen, bør kunne skaffe sig ad-